

Тато Олексій Леонідович
"Колоса"
солдат, снайпер роши вошевої
підтримки в/з А7272

Народився у м. Торлівка 14.09.1975р. Прожив
там до 2014 року. Теру боєвої роти з сім'єю
виїхав до Слов'янська. Разом з дружиною
виховували двох дочок, працювали та
будували плани на майбутнє. Олексій займався
будівельними роботами, він був дуже гарним
працівником та любив свою роботу. Закінчив
05.03.2023 року курс виконання бойового
завдання в Донецькій об., Покровського р-н,
Озерненської громади, ч.п. Олександрівськ.

В нашій пам'яті тато завжди залишиться
найкращим, люблячим чоловіком та батьком.
Він був щирою, доброю людиною з гарним
почуттям гумору, та великою любов'ю до
нас (своїх дітей). Він допомагав, захищав та
підтримував нас в усіх починаннях, завжди
казав як любити та шанувати маму.

В перші дні повномасштабного вторгнення
він невеличкими записався до ТРО м. Слов'янська
через він сказав: "Хто як не я, якщо всі
будуть сидіти вдома або поїхуть, хто має
захистити країну". Коли всі дружини,
пораження він казав: "Я муш ям того, щоб
всі могли жити в спокої". Тато ніколи

не виправдав віри у перемігу України,
та радив все можливе щоб вона шоріше
настала. Він був професіоналом своєї справи
і казав: "Я тут як риба у воді"

Котен денс у нас проходив в очікуванні його
зв'язка, +14.50, або хог якогось мес.

Мавим знакорякимс у лікарні після поранен
вн хонів м найшвидше озупоми, та поверну
тися до своіх побранимів захищати нашу
країну.

Побранимим панетамом того м парійного
товариша, мий завжди підтримував їх та
підбадьорював. Був гарною людиною та
надійним другом

Тако завжди захищав в наших справах
ме пам'яті найпрощенням головою, люблячим
батьком та нашою гордістю.

Тако близько великої вна - зомка

